

Μητρ. Πέτρας: “Προχωρούμε μπροστά με αισιοδοξία και δύναμη”

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Πέτρας και Χερρονήσου

Την Κυριακή 3 Ιανουαρίου (προ των Φώτων) ο Σεβ. Μητροπολίτης Πέτρας και Χερρονήσου κ. Γεράσιμος ιερούργησε στον Ιερό Ναό Ευαγγελισμού της Θεοτόκου Λιμένος Χερσονήσου. Οι Ακολουθίες του Όρθρου και της Θείας Λειτουργίας μεταδόθηκαν ζωντανά για τους ευσεβείς χριστιανούς από την ραδιοφωνική συχνότητα 97,2 Fm, του σταθμού «Ράδιο Χερσόνησος».

Στο κήρυγμά του προς τους ακροατές ο σεβαστός Ποιμενάρχης ανέφερε: «Αποχαιρέτησαμε έναν ακόμα χρόνο. Δυστυχώς μέσα στο 2020 ζήσαμε πολλά και δύσκολα, πρωτοφανέρωτα, απροσδόκητα και απογοητευτικά. Δεν ξέρω αν θα μπορούσε να βρεθεί κάποιος που να ισχυριστεί ότι είχε μια καλή χρονιά. Πρωτόγνωρα μέτρα υγειονομικής προστασίας, ιατρικό προσωπικό καταπονημένο, οικονομική καταστροφή (μικρότερη ή μεγαλύτερη) εξαιτίας της πανδημίας, κατεστραμμένες περιουσίες από τις φυσικές καταστροφές, απρόσμενοι θάνατοι, χαμένες διδακτικές ώρες σε σχολεία και πανεπιστήμια που παραμένουν κλειστά, Ένοπλες Δυνάμεις και Σώματα Ασφαλείας σε διαρκή εγρήγορση, ανεργία,

κοινωνική απόσταση και δυσπιστία, φόβος, κάποτε και πανικός...

Λογικό είναι να είμαστε κουρασμένοι από όλα αυτά, πρέπει όμως να έχουμε και τη χαρά ότι αντέξαμε! Είναι σημαντικό για τον άνθρωπο να παλεύει με τις αντιξοότητες της ζωής, να μην τηρεί παθητική στάση μοιρολατρικής αποδοχής των όσων συμβαίνουν, αλλά αποκτώντας εμπειρίες να προχωρά μπροστά με αισιοδοξία και δύναμη. Ο Θεός μας έπλασε καλώς λίαν, όχι για να μας ταλαιπωρούν οι δυσκολίες του κόσμου αυτού, αλλά για να μπορούμε να αντέχουμε και να τις ξεπερνάμε!

«Εὐλόγησον τὸν στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς χρηστότητός Σου Κύριε!» Κάθε χρόνο αυτές τις ημέρες, διαβάζουμε αυτόν τον στίχο ως προσευχή προς τον Κύριο της Δόξης! Κι όμως, φέτος αποκτά άλλη διάσταση. Οι δοκιμασίες του περσινού έτους έπληξαν πρωτ' απ' όλα τις βεβαιότητες που κυριαρχούσαν στο μυαλό και την ψυχή μας. **Η επιστήμη μας, την οποία είχαμε σχεδόν θεοποιήσει, αποδείχθηκε ανεπαρκής να μας προστατέψει από έναν εχθρό που το ανθρώπινο μάτι δεν μπορεί καν να δει. Οι τεχνολογικές μας κατακτήσεις φάνηκαν αδύναμες στην καταστροφική μανία της φύσης.** Η άπληστη εκμετάλλευση των φυσικών πόρων επέφερε την κλιματική αλλαγή κι η ανθρώπινη απονία ανέδειξε τις οικονομικές και κοινωνικές ανισότητες και αντιθέσεις ως πρόκριμα διαίρεσης, αντιπαλότητας και μίσους.

Τι να ευλογήσει λοιπόν, ο Άγιος Θεός; Τι βλέπει από εμάς; Τι είναι αυτός ο στέφανος του ενιαυτού της χρηστότητος του Κυρίου; Τώρα που γκρεμίστηκαν οι βεβαιότητές μας, οφείλουμε να επανατοποθετηθούμε απέναντι στον Θεό και τον άνθρωπο. Οφείλουμε να κατανοήσουμε ότι τα λάθος πιστεύματά μας επιφέρουν

συνέπειες. **Ο Θεός περιμένει από εμάς μετάνοια, δηλαδή αλλαγή του νοός, αλλαγή στον τρόπο σκέψης μας, στα κριτήρια ενεργειών μας, στον τρόπο που αποφασίζουμε.** Και περιμένει φέτος όλα αυτά να είναι πιο κοντά, αν δεν ταυτίζονται με το Θείο Θέλημά Του.

Ο χρόνος της ζωής μας μάς δίνεται για να αγωνιστούμε να πλησιάσουμε και να φτάσουμε τον Θεό. Να Του αποδείξουμε ότι τουλάχιστον προσπαθούμε να έχουμε ουσιαστική σχέση μαζί Του, χωρίς να είμαστε ανακόλουθοι ή δίδουλοι στη συμπεριφορά μας απέναντί Του. Η στροφή μας προς Αυτόν πρέπει να είναι ολόψυχη για να είναι γνήσια και τα αποτελέσματα. Ανάλογα με την προσπάθειά μας στον αέναο κύκλο του χρόνου, επιδαψιλεύονται ευλογίες που σχηματίζουν στεφάνι. Άλλου το στεφάνι είναι πυκνό, άλλου αραιό και δυστυχώς άλλου ανύπαρκτο. Προσευχόμαστε, στο φετινό κύκλο του χρόνου ο Χριστός μας να ευλογήσει ώστε το στεφάνι να είναι πλούσιο σε ευλογίες, για να αλλάξει ο άνθρωπος, να αλλάξει η κοινωνία, να αλλάξει η ζωή.

Να καταλάβουμε ότι ο πόθος της λυτρώσεως πρέπει να μας γίνει καθημερινή μέριμνα. Όπως βραδιάζει-ξημερώνει και σκεπτόμαστε τι θα φάμε, το ίδιο και ακόμα περισσότερο θα έπρεπε να μας ενδιαφέρει η σωτηρία μας. Και επειδή ξέρουμε ότι σωζόμαστε μόνο με το πνεύμα του Θεού, αυτό πρέπει να έχουμε πάντα μαζί μας. Το Άγιο Πνεύμα να γεμίζει την ύπαρξή μας. Αυτό να φωτίζει τη διάνοιά μας. Αυτό να κατευθύνει τις ενέργειές μας. **Τότε θα καταλάβουμε ποια είναι στην πραγματικότητα η θέση μας μέσα στον κόσμο.** Διότι ο άνθρωπος πλάστηκε για τα μεγάλα και υψηλά, ορίστηκε από το Θεό βασιλιάς της γης και πρέπει να στέκεται πάντα στη θέση αυτή. Αλλά αυτό θα το πετύχει ο καθένας μας,

μόνο αν ανοίξει η πόρτα της καρδιάς του και βάλει στην ψυχή του το πνεύμα του Θεού.

Τώρα που βρισκόμαστε στην αρχή του νέου χρόνου, ας το πάρουμε απόφαση ότι αξίζει να αγωνιστούμε ώστε και το δικό μας στεφάνι να γεμίσει ευλογίες για να μπορούμε να αισθανόμαστε και να είμαστε παιδιά Του».